Ἔτος Ι΄ Περίοδος Β΄ — Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου Πέμπτη 1909 — Ἀριθ. 469

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ. χρυσαῖ 15

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 38

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(ἐγκαρτέρησις καὶ ἀνωφελεῖς προσδοκίαι)*. — Μακεδονία *(ἕως ποῦ ἔφθασεν ὁ μισελληνισμὸς τῶν Νεοτούρκων.—Ἀπειλαὶ διὰ τοῦτο κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν.* — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.— Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν τουρκικὴν διακοίνωσιν. Διασαφητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δ. Ῥάλλη Νέα αὐθαδεστέρα διακοίνωσις τῆς Τουρκίας. — Ἡ νέα κυβέρνησις Κρήτης.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπιφυλλὶς *(Ἄννα ἡ Σαβανδικὴ ὑπὸ Σ. Σακελλαροπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 5 Αὐγούστου 1909

Ἂν συνέβαινε καὶ ἐν Ἑλλάδι ὅ,τι ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις, νὰ εἶναι δῆλον ὅτι αἱ κυβερνήσεις αὐτῆς ἡ κορύφωσις τῶν ἀρετῶν καὶ δεξιοτήτων τοῦ ὅλου ἔθνους, ἂν ὁ πολιτειακὸς ὀργανισμὸς ἦτο τοιοῦτος, ὥστε κυβερνῆται τῆς χώρας νὰ ἀναδεικνύωνται οὐχὶ οἱ συρόμενοι ἐθελοδούλως ὑπὸ τῶν ἀκαλλιεργήτων ροπῶν τοῦ πολλοῦ ὄχλου καὶ ἀπαρνούμενοι τὰς κοινὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας ὑποχρεώσεις εὐθύτητος καὶ χρηστότητος, ἀλλ' οἱ σύροντες τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἀνάντη ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ἡ ἀτυχὴς αὕτη χώρα δὲν θὰ ὑφίστατο τῶν ἡμερῶν τούτων τὰς πρωτοφανεῖς ταπεινώσεις καὶ ὁ ἀγενὴς ἀντίπαλός της θὰ συνησθάνετο τῆς διαγωγῆς του τοὺς κινδύνους καὶ ἡ Εὐρώπη θὰ ἐλάμβανεν εὐκρινεστέραν συνείδησιν τῶν παιδαριωδῶν θυμῶν της καθ' ἑνὸς ἀκάκου τῶν ἐθνικῶν πόθων Κρητῶν καὶ Ἑλλήνων συμβόλου.

Οἱ κυβερνῆται ἐκεῖνοι, οὓς ἀπὸ μακροῦ μάτην ὀνειρεύεται ἡ κακοδαίμων Ἑλλάς, θὰ ἐγίνωσκον βαθύτερον τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῆς χαραχθέντας ἀπαραβάτους νόμους, οἵτινες ἀναπότρεπτοι θὰ λειτουργήσωσι καὶ θὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἂν χιλίας σημαίας καταρρίψωσι τὰ τηλεβόλα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τῶν κρητικῶν φρουρίων, καὶ δὲν θὰ ἔσπευδον τὴν ἰδίαν εὐτέλειαν ἑρμηνεύοντες νὰ ἀπαρνηθῶσι δικαιώματα ἀνεγνωρισμένα ἤδη οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῆς διεπούσης τὸν κόσμον φύσεως τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Εὐρώπης. Θὰ ἐγίνωσκον, ὅτι διὰ δόγματος πανευρωπαϊκοῦ συνεδρίου, τοῦ ἐν Βερολίνῳ, ἀνεγνωρίσθη τῇ Ἑλλάδι τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδιαφέρηται περὶ τῆς τύχης οὐχὶ μόνον τῆς Κρήτης, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὅλου ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, ὡς προστάτις δὲ φυσικὴ ἐλάλησεν ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐκείνῳ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς Ῥαγκαβῆ καὶ Δελιγιάννη. Θὰ ἐγίνωσκον περὶ Κρήτης ἰδίᾳ, ὅτι ἕνεκα αὐτῆς ἐκραγέντος τοῦ πολέμου τοῦ 1897 παρενέβη ἡ Εὐρώπη ὡς διαιτητὴς καὶ εἶπεν εἰς ἀμφοτέρας Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα, ὅτι τὸ ζήτημα τὸ κρητικὸν θὰ λύσω ἐγὼ ὄχι τώρα, ὅτε συνομολογεῖται ἡ περὶ εἰρήνης συνθήκη, ἀλλὰ βραδύτερον, ἐπειδὴ ἀμφότεροι ἔχετε δικαιώματα ἐπὶ τῆς Κρήτης, ἡ μὲν Τουρκία τὸ δικαίωμα, ὅπερ γεννᾷ τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς βίας ἡ δύναμις, ἡ δὲ Ἑλλὰς τὸ δικαίωμα, ὅπερ τῇ παρέχει τριῶν χιλιάδων ἐτῶν κοινὴ ἱστορία Κρήτης καὶ Ἑλλάδος, τὸ κοινὸν αἷμα, ἡ κοινὴ γλῶσσα καὶ οἱ κοινοὶ πόθοι, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ἰδίᾳ ἡ Κρήτη ἔχυσε ποταμοὺς αἱμάτων· ὅτι βραδύτερον αὐτὴ ἡ Εὐρώπη κυροῦσα τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς Ἑλλάδος ἀπέπεμψε μὲν κακὸν κακῶς τὸν ἔνοπλον συρφετόν, ὅστις καλεῖται τουρκικὸς στρατός, ἐπέτρεψε δὲ τῇ Ἑλλάδι νὰ διορίζῃ τοὺς κυβερνήτας τῆς νήσου, εἰς δὲ τὴν νῆσον νὰ διοικῆται κατ' ἰδίους νόμους καὶ νὰ πολιτεύηται ἀνεξάρτητος ἐντελῶς ἀπὸ τῆς Τουρκίας.

Ἀλλὰ θὰ ἐγίνωσκον καί τι πλέον οἱ κυβερνῆται ἐκεῖνοι τῆς Ἑλλάδος· θὰ ἐγίνωσκον τὸν ἀκένωτον θησαυρὸν τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἄλλων ἠθικῶν δυνάμεων ἔθνους δέκα ἑκατομμυρίων, θὰ συνεκέντρουν αὐτὰς εἰς μίαν οἵαν δήποτε βίᾳ ἀδιάλυτον δέσμην καὶ θὰ ἀντέτασσον αὐτὴν καὶ κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ κατὰ τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ ἔθετον ἐπὶ τοῦ τάπητος διὰ τοῦ κρητικοῦ ἐπεισοδίου τὸ μέγα πρόβλημα, ἂν εἶναι πλέον ἀνεκτὸν νὰ στρατοπεδεύωσιν ἐν Εὐρώπῃ αἱ ἐξ Ἀσίας ὁρμηθεῖσαι ὀρδαί, αἵτινες θὰ μένωσιν ἐς ἀεὶ ὀρδαὶ ἱκαναὶ νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ ἐν Ἀδάνοις ἀνδραγαθήματα ἄντε ἀσιατικὰς ἀναξυρίδας φορῶσιν ἄντε εὐρωπαϊκὰς περισκελίδας, ἄντε ὑπὸ ἀπολύτου δεσπότου κυβερνῶνται, εἴτε τὸ ψιμμύθιον ἐπιπάσσωνται τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου.

Διότι τὸ ἐπεισόδιον τῆς Κρήτης εἶναι ἁπλῆ παραφυὰς τοῦ μεγάλου προβλήματος, οὗ ἡ Εὐρώπη ἑαυτὴν φοβουμένη καὶ τὰς ἰδίας πανουργίας ἀναβάλλει τὴν λύσιν μέχρις οὗ κρίνῃ εὔθετον τὸν καιρὸν τῆς καταλύσεως τοῦ σαθροῦ οἰκοδομήματος.

Ἀλλ' ἡ κατάλυσις ἐπισπεύδεται ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν ἀπαράβατον νόμον, καθ' ὃν τὰ σαθρὰ κτίρια ἐρειπιοῦνται ὑποχωροῦντα εἰς τὸ ἴδιον βάρος, μάταιαι δὲ εἶναι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἀναχαιτίσῃ τὸν ἀκατάσχετον ῥοῦν τῶν πραγμάτων, πιέζουσα τὸν ἀδύνατον καὶ ποδοπατοῦσα τὸ δίκαιον, περιέπουσα τὸν τύραννον καὶ ὑποκλινομένη πρὸ τῆς ἀδικίας.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ χαίρωμεν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀναλογιζόμενοι ὅτι οὐδείς, ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ἕλλην ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Ῥάλλην καὶ τοὺς ἀξιοτίμους συντρόφους του, οἵτινες αὐτοκαλοῦνται ἑλληνικὴ κυβέρνησις, τὸ δικαίωμα νὰ λαλῇ, ὡς λαλεῖ, καὶ νὰ πράττῃ οἷα πράττει, πρέπει νὰ ὑπερηφανευώμεθα, διότι ἐκεῖ ὅπου ἔφθασαν τὰ πράγματα, ἡ Ἑλλὰς ἡ ἀρξαμένη τοῦ ἔργου τῆς ἐξαγνίσεως τοῦ ἐδάφους τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἄγους μοιραίως φέρεται πρὸς τὸ τελικὸν ἔργον τῆς ἀποπομπῆς τῶν Τούρκων ἐξ Εὐρώπης. Ὁ χρόνος δὲν ἀπέχει πολύ, ἀλλ' ἕως ὅτου φθάσῃ, θὰ διέλθωμεν δοκιμασίας καὶ θὰ ὑποστῶμεν ὀδύνας, πρὸς τὰς ταλαιπωρίας δὲ ταύτας ὁπλισθῶμεν οἱ πάντες δι' ἀνικήτου ἐγκαρτερήσεως, ἐμμόνως καὶ ἀδιστάκτως πιστεύοντες, ὅτι ἔθνος ἀγωνιζόμενον οἷον δίκαιον ἀγωνιζόμεθα ἡμεῖς ἀγῶνα τελικῶς στεφανοῦται.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ χρεωκοπία τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ.—Ἡ ἀφηνίασις τοῦ Νομάρχου Μοναστηρίου.—Ἡ ἐξόντωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.—Ὁ φοβερὸς διωγμὸς τῆς Ἰσραηλιτικῆς ἐν Μοναστηρίῳ κοινότητος.— Τὸ φάσμα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1909·

Ἔτος παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ ψευδοσυντάγματος ἐν τῇ Ὀθωμ. αὐτοκρατορίᾳ.

Καὶ ὅμως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ μετημφιεσμένοι εἰς Νεοτούρκους Παλαιότουρκοι διὰ τῆς καθόλου ἀστόχου πολιτείας αὐτῶν πρὸς τὰ διάφορα ἑτερογενῆ στοιχεῖα τοῦ Κράτους ἀντ. νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἐξάλειψιν τῆς περὶ Τούρκων κρατούσης ἐν Εὐρώπῃ γνώμης, ἐπέτυχον λίαν ταχέως τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀπὸ αἰώνων περὶ αὐτῶν ὡς βαρβάρων καὶ ἀνεπιδέκτων προαγωγῆς καὶ ἀναμορφώσεως κοινῆς τῶν ἔξω τῆς Τουρκίας γνώμης.

Διὰ τοῦ κηρυχθέντος ἐναντίον τῶν φυλῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ἑλληνικῆς ἀμειλίκτου διωγμοῦ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐν τῇ περιμαχήτῳ καὶ αἱματοκυλιομένῃ Μακεδονίᾳ, πᾶν ἄλλο ἢ τὴν ποθουμένην ἕνωσιν καὶ συμπνοιαν τῶν Ὀθωμ. στοιχείων ἐξεργάζονται.

Αἱ δὲ συνέπειαι, πρὸς ἃς τυφλώττουσιν οἱ ἐκτραχηλισθέντες ἐν παντὶ στενοκέφαλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ τῆς Τουρκίας; Οὐδόλως παράδοξον, ὅτι αὗται θὰ προκαλέσωσιν, ἂν μὴ προεκάλεσαν ἤδη τοὺς ἐνδοιασμοὺς τῆς Εὐρώπης ἀρξαμένης νὰ σκέπτηται σαφέστερον περὶ τῆς τύχης τῶν δυναστευομένων ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ ψευδοῦς συντάγματος Χριστιανικῶν πληθυσμῶν.

Ἀμβλυωποῦσιν οἱ Νέοι Παλαιότουρκοι, ὅτι βαρυτάτην καὶ ἀνεπίτευκτον ἀνέλαβον ἐπιχείρησιν ὁμόσαντες τὴν ἐπιδίωξιν θεμιτοῖς καὶ ἀθεμίτοις μέσοις τῆς ἀφομοιώσεως τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν στοιχείων διὰ τῆς ἐξοντώσεως αὐτῶν καὶ δὴ τοῦ ἀκαταγωνίστου Ἑλληνισμοῦ, τῆς μόνης δυνάμεως, ἥτις ἠδύνατο μόνη νὰ ἐμφυσήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ζωὴν εἰς τὰ σεσηπότα μέλη τῆς ἠρειπιωμένης αὐτῆς καὶ εἰς θάνατον καταδεδικασμένης αὐτοκρατορίας, ἥτις λέγεται Τουρκία.

Ἡ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον διαγωγὴ τῶν Τούρκων

Ἡ πόλις τοῦ Μοναστηρίου ἡ καλουμένη ἕδρα τῆς ἐλευθερίας τῶν Ὀθωμανῶν εἶναι κατὰ ἰδιοτροπίαν τῆς Μοίρας καὶ τὸ κέντρον τῶν ποικίλων ἀνθελληνικῶν τῆς ὀθωμ. Κυβερνήσεως ἐκτρόπων. Οὕτως ὁ ἐνταῦθα τοσοῦτον ἐπαξίως διευθύνων ἀπὸ τριετίας τὸ Ἑλλην. Προξενεῖον κ. Κ. Δημαρᾶς διαταγῇ τοῦ πάντα χαλινὸν ἀποπτύσαντος Νομάρχου Φαχρῆ πασᾶ βίᾳ ἀνακαλεῖται ἐκ τοῦ πλησιοχώρου Μεγαρόβου, ἔνθα παρίστατο κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἑλλ. ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐπιτάσσεται νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος.

Τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ὡς τι μεμολυσμένον μέρος φρουρεῖται νυκτός τε καὶ ἡμέρας ὑπὸ ἀποσπασμάτων μικρῶν χωροφυλακῆς μηδενὶ ἐπιτρεπόντων τὴν εἰς αὐτὸ εἴσοδον. Ἀπειράριθμοι δ' εἰσὶν αἱ συλλήψεις καὶ αἱ κατ' οἶκον ἔρευναι τῆς ἀστυνομίας αἱ τελούμεναι πρὸς δοξαν τοῦ ἀπαραβιάστου ἀσύλου τῶν οἰκογενειῶν κατά τι ψευδὲς ἄρθρον τοῦ ψευδοῦς Συντάγματος. Τίς δὲ θὰ ἐτόλμα νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐπὶ ταῖς ἀδικωτάταις ἀπελάσεσιν Ὀθωμανῶν ἢ ὑπηκόων Ἑλλήνων πολιτῶν οὐδὲν στοιχεῖον ἐνοχῆς παρουσιαζόντων ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἰσὶν Ἕλληνες; Τὸ βδελυρὸν σύστημα τῶν χαφιέδων (μυστικῶν ἀστυνόμων) ἀνεβίωσεν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπὶ τῆς ἀπολυταρχίας εἰδεχθεῖ αὐτοῦ μορφῇ περισφίγγον τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν ἀποφευγόντων νὰ χαιρετῶσιν εἴτε νὰ συνομιλῶσι μετὰ τῶν γνωστῶν καὶ φίλων.

Πόλεμος τῶν Τούρκων κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἡ Ἑλληνοφοβία τῶν ἀγρίων αὐτῶν Ὀθωμανῶν εἶνε ἀνεξήγητος τῇ ἀληθείᾳ, ἀφοῦ μετὰ λύσσης προσβλέπουσι καὶ τὰ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν καταστημάτων ἀτυχῆ ἄψυχα κυανόλευκα χρώματα!

Ἐκήρυξαν ὡς δόγμα αὐτῶν καὶ ἔμβλημα τοῦ μισελληνισμοῦ αὐτῶν «τὸ κυανοῦν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ αἱματόχρουν ἐρυθρόν».

Λυσσώδεις ἐφορμῶσιν οἱ δωρηταὶ οὗτοι τοῦ Συντάγματος κατὰ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς παιζόντων ἀθώων παίδων ἀπειλοῦντες ταῦτα διὰ στραγγαλισμοῦ ἕνεκα τῆς λαλιᾶς αὐτῶν, ἤτις ἔτυχε νὰ ᾖ Ἑλληνική! «Εἶσθε Βούλγαροι, ἄθλιοι, φωνάζουσι, καὶ Ρωμοῦνοι, πῶς ὁμιλεῖτε τὴν Ἑλληνικήν;

Ὦ! αὐτὴ ἡ Ἑλληνική! Ἂν ὑπῆρχε τρόπος ν' ἀποκόψωσι τὰς γλώσσας ἢ τοὺς λάρυγγας ὅλων καὶ τῶν 10 ἑκατομμυρίων!

Ἀλλ' ὁ παραλογισμὸς ἰδίᾳ τοῦ νομάρχου Μοναστηρίου Φαχρῆ πασᾶ ἐξῆλθεν ἤδη πρὸ πολλοῦ τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς αὐστηρότητος.

Αἱ κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπειλαὶ ἕνεκα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Μετὰ τὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας διωγμὸν ἐκήρυξε τοῦτον καὶ κατὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἐν Μοναστηρίῳ στοιχείου καὶ πάλιν ἕνεκα τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Θὰ ξενισθῆτε βεβαίως ἐπὶ τῇ καινοφανεῖ ταύτῃ εἰδήσει διερωτώμενοι πῶς ἡμάρτησαν καὶ οἱ φιλόνομοι πάντοτε Ἰσραηλῖται πρὸς τὸν ἀκοίμητον τοῦτον φρουρὸν τοῦ Οθωμανικοῦ Συντάγματος; Καὶ ὅμως εἶναι γεγονὸς μετέχον τοῦ σοβαροῦ ὅσον καὶ τοῦ γελοίου.

Ἡ ἐνταῦθα Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἀπὸ τριακονταετίας ἔχουσα εἰσηγμένην τὴν Ἑλλην. γλῶσσαν ἐν τοῖς σχολείοις αὐτῆς τῷ τε ἀρρεναγωγείῳ καὶ Παρθεναγωγείῳ ἐθεώρησε κατάλληλον τὴν ἡμέραν τῶν δημοσίων ἐξετάσεων, ὅπως διὰ τῆς λογοδοτούσης διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς τῆς ἑλληνομαθοῦς ἰσραηλιτικῆς νεολαίας εὐχαριστίας τῷ Ἐξοχ. Προξένῳ τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Κ. Δημαρᾷ ἐπὶ τῷ τοσοῦτον εὐγενῶς τῇ σχολῇ παρεχομένῳ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τριακονταετίαν δλην ἐπιδόματι ἐκ 30 λιρῶν ὀθ. ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλην. γραμμάτων Συλλόγου.

Ἀλλ' οἴμοι! ἡ ἔκφρασις τῆς τοιαύτης εὐγνωμοσύνης καὶ δὴ γενομένης ἐπὶ διδασκαλίᾳ δωρεὰν τῆς Ἑλλην. γλώσσης παρὰ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου ἐθεωρήθη παρὰ τῶν Μουσουλμάνων ἐπισκεπτῶν ἔγκλημα καθοσιώσεως προσβάλλον εἰς τὰ καίρια τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν προοδευτικῶν (sic) Νεοτούρκων.

Τί γράφει τουρκικὴ ἐφημερὶς Μοναστηρίου.

Καὶ λοιπὸν τῇ ἑπομένῃ ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἡμερησία Τουρκικὴ φυλλάδα «Nuri Hakikat» ἐξαπέλυσε τὰς μύδρους αὐτῆς ἐναντίον τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος κακίσασα ταύτην ἐπὶ προδοτικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν προπαγανδιστῶν Ἑλλήνων, μεθ' ὧν ἀπεκάλυπτεν, ὅτι συναγωνίζονται οἱ ἐνταῦθα ἀδελφοὶ Ἰουδαῖοι ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Ἰδέας! Συνέστησεν αὐτοῖς νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ ἀνάθεμα τὴν Ἑλλ. γλῶσσαν καὶ ὑποκαταστήσωσι ταύτην διὰ τῆς Τουρκικῆς, ἀναπτύσσουσα τὰς ὠφελείας τῆς γλώσσης τοῦ Κράτους καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ στοιχείου κίνδυνον διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης τῶν ἐχθρῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων οἱ καταχθόνιοι σκοποὶ ἐφάνησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τοῦ κηρυχθέντος συναγωνισμοῦ τοῦ Ἕλλην. ἐμπορίου κατὰ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν συντριβὴν παντὶ σθένει ἐπιδιώκει ὁ ἐπικατάρατος οὗτος Ἑλληνισμός.

Ἰδοὺ νεωτάτη μέθοδος πρὸς σύσφιγξιν καὶ συναδέλφωσιν τῶν διαφόρων στοιχείων καὶ πρὸς προαγωγὴν ἐν ἀμίλλῃ εὐγενεῖ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν τῷ προτύπῳ καὶ ἀλλοκότῳ τούτῳ κράτει.

Παρακατιὼν ὁ φιλόπατρις οὗτος Τοῦρκος συντάκτης ἐξέχυσε τὴν χολὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς παρατηρηθεῖσιν ἐν τῇ σχολῇ Ἑλληνικοῖς χρώμασι, καὶ ποῦ; . . . ἐπὶ τῶν λευκῶν ἐσθήτων τῶν μαθητριῶν περιβαλλομένων κατὰ τὴν ὀσφὺν διὰ κυανῶν ταινιῶν καὶ ἐζήτησεν οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν τῆς προδιδούσης τὴν πατρίδα ἑλληνίδος διδασκαλίσσης κατεργασαμένης τὴν ἀνήκουστον κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Συντάγματος προσβολήν.

Ἀπειλητικαὶ διαταγαὶ πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας.

Τῇ μεθεπομένῃ προσεκαλεῖτο ἡ Ἐφορεία τῶν Ἰσραηλ. ἐκπαιδευτηρίων παρὰ τῷ τμηματάρχῃ τῆς παιδείας παρὰ τοῦ ὁποίου ἤκουσε τὰς καπηλικωτάτας τῶν ὕβρεων καὶ κατόπιν ὡδηγήθη παρὰ τῷ κ. Νομάρχῃ, ὅστις ἀφοῦ ἐξύβρισε τὴν ἐφορείαν ἐπὶ τῇ φιλελληνικῇ καὶ ἀντιτουρκικῇ αὐτῆς πολιτείᾳ ἠπείλησεν ἐν τέλει διὰ μπούκοταζ τοὺς Ἰσραηλίτας Μοναστηρίου, ἂν μὴ ἔσπευδον νὰ διαγράψωσι τὸ μάθημα τῆς ἑλλ. γλώσσης ἐκ τοῦ προγράμματος τῶν ὑπ' αὐτοὺς Σχολῶν.

Κατάπληκτοι καὶ περίτρομοι ἐπὶ τῇ τυραννικωτάτῃ ταύτῃ τοῦ ἐξηγριωμένου Νομάρχου πολιτείᾳ οἱ ἔφοροι ἔσπευσαν νὰ μεταδώσωσι τὰ πάντα τοῖς ὁμοφύλοις αὐτῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸ κράτος τῆς συγκινήσεως καὶ τῆς βαθυτάτης αἰσθήσεως ἠγανακτημένοι διὰ τὰ ἀντισυνταγματικὰ τοῦ Νομάρχου μέτρα, τὰ οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀπαισίας ἀπολυταρχίας παρατηρηθέντα, ἤρξαντο νὰ σκέπτωνται περὶ τῆς τύχης καὶ τῶν σχολῶν μὲν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ὑλικῶν αὐτῶν συμφερόντων, γνωστῆς οὔσης τῆς ἀκρατήτου θηριωδίας τοῦ κ. Νομάρχου.

Νομίζομεν ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις ἑδρεύουσα Διεύθυνσις τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἰσραηλιτικῶν σχολῶν Alliance Française θέλει δώσει ἓν μάθημα εὐκοσμίας τῷ συνταγματικῷ καὶ φιλελευθέρῳ τούτῳ Νομάρχῃ διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς ἐν Κ/πόλει μέσῳ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας ἐπιτυγχάνουσα τὴν ἄμεσον μετάθεσιν αὐτοῦ πρὸς καθησύχασιν τῆς κλονισθείσης πρὸς τὸ Σύνταγμα πεποιθήσεως τόσον τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅσον καὶ τῶν Χριστιανῶν πάσης φυλῆς.

Ἰδοὺ οἱ Τοῦρκοι, ἰδοὺ καὶ τὸ σύνταγμά των!! Ἰδοὺ καὶ αἱ προσπάθειαί των πρὸς ἕνωσιν ὅλων τῶν φυλῶν εἰς μίαν κοινὴν πατρίδα!!

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἐν Κρήτῃ.

Ἡ Τουρκία ἔχουσα ἀνάγκην προφάσεων καὶ βλέπουσα, ὅτι ἡ πρὸς τὴν Εὐρώπην θέσις της εἶναι θέσις περιζητήτου ἐρωμένης, πρὸς ἣν οἱ ἐρασταὶ διαγωνίζονται τίς πρῶτος νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὰς μωροτάτας τῶν ὀρέξεών της, προσήλωσε τὴν προσοχήν της ἐκ τῶν χιλιάδων ἑλληνικῶν σημαιῶν τῶν σκεπουσῶν σήμερον ὁλόκληρον τὴν νῆσον ἐπὶ τῆς ὑψωθείσης ἐπὶ τῶν φρουρίων Χανίων καὶ Ἡρακλείου. Οἱ Εὐρωπαῖοι διπλωμᾶται, ὅμοιοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς ἐπὶ σκηνῆς διπλωμάτας τῆς εὐθύμου χήρας (Lustige Wittye), *ἔσπευσαν πρόθυμοι καὶ ὁμόφωνοι νὰ ἀναφωνήσωσι πρὸς τὴν ἰδιότροπον χήραν: Ἔχεις δίκαιον, κυρία. Καὶ βλοσυροὶ ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἀτυχῆ Κρήτην καὶ ἀπειλητικοὶ ἀπήτησαν νὰ καταβιβασθῇ ἡ σημαία. Οὔτε πλέον, οὔτε ἔλαττον ἢ τοῦτο συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. Μή, Κρήτη, πράττῃς τοῦτο, διότι θὰ θυμώσῃ ἡ Τουρκία· ὑποχώρησον, Ἑλλάς, καὶ ταπεινώθητι πρὸ τῆς Τουρκίας, διότι θά σοι κηρύξῃ τὸν πόλεμον. Καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος σπευσάσης νὰ ὑποχωρήσῃ κατὰ τὰς συμβουλὰς τῆς Εὐρώπης νέα ζητεῖ ἡ Τουρκία ὡς ἐν ἄλλῃ στήλῃ βλέπει ὁ ἀναγνώστης, καὶ οὐδεὶς κινεῖ τὸν δάκτυλον, ἵνα σταματήσῃ τὴν αὐθάδειαν τὴν ὑπερφίαλον τῶν Τούρκων. Ἐν Κρήτῃ, τῆς Τουρκίας μὴ δυναμένης ἀπ' εὐθείας νὰ ἐνεργήσῃ, ἀντιπρόσωπος αὐτῆς εἶναι ἡ Εὐρώπη.*

Ἐξηγήσαμεν δι' ὀλίγων ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὰς περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη ὑπείκουσα εἰς τὴν καθολικὴν ὀργὴν τοῦ κρητικοῦ λαοῦ διὰ διατάγματος νὰ ῥυθμίσῃ τὸν τρόπον καὶ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς θὰ ὑψώνηται

ή σημαία, ἵνα προλάβῃ ἐπεισόδια δμοια πρὸς τὰ ἐκτυλιχθέντα ἐν τῇ πρὸ τῶν δικαστηρίων πλατείᾳ. Ἀλλὰ τὸ διάταγμα ἐκεῖνο οὐδὲν προέλαβεν. Διότι εἰς τὴν **εὐθύμου χάρας** τὰς ἀξιώσεις ὑπείκουσα ἡ Εὐρώπη ἀπήντησε τὴν ἀπὸ τοῦ φρουρίου ἀφαίρεσιν τῆς σημαίας. Ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Παρασκευήν, 25 τοῦ παρελθόντος, ὅτε ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεκρότει τὸ μεταξὺ τῶν Προξένων ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρυτάνεως αὐτῶν Γεν. Προξένου τῆς Ἀγγλίας κ. Ἡλ. οὗτος ἔλαβε τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεώς του, ὅπερ καὶ κατεχάρη ὑστερον τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτρόπῳ κ. Βενιζέλῳ διὰ τοῦ ἑπομένου ἐγγράφου:

«Κύριε Ἐπίτροπε,

Ἐπιφορτίσθην παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς μου νὰ παρατήσω ὑμῖν τὸν ἄμεσον κίνδυνον, ὅστις ἐπίκειται κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς σημαίας, ἥτις ὑψοῦται κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἀμίλους, καὶ νὰ προσθέσω, ὅτι ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ σημαία αὕτη, αἱ Δυνάμεις θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποβλέψουν εἰς τὴν ἐν νέον κατοχὴν τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Ἐπίτροπε, τὴν ἐκφρασίαν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

Ἀρθοῦρος Πῆλ».

Τρὶς ἐπανειλημμένως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις μέχρι τῆς Δευτέρας 27 τοῦ παρελθόντος, ὁπότε ἐπεδόθη ἡ ἀπάντησις αὐτῆς εἰς τὴν τουρκικὴν διοίκησιν, συνέστησε τοῖς ἐν Κρήτῃ νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν αἴτησιν τῶν κ. προξένων, διότι οἱ ἐν Ἀθήναις πρέσβεις ἐντόνως συνέστησαν τοῦτο τῇ κυβερνήσει τοῦ βασιλέως. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἐδήλωσεν, ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀλλ' ἐζήτησε προθεσμίαν. Τὰ περὶ τούτου ἐκθέτει ὁ «Κῆρυξ» Χανίων τῆς Τρίτης 28 Ἰουλίου διὰ τῶν ἑπομένων:

«Ἡ συνάντησις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν κ.κ. Προξένων ἐγένετο σήμερον κατὰ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν.

Οἱ κ. κ. Πρόξενοι ἐδήλωσαν, ὅτι ἔλαβον πάντες ἀναλόγους ὁδηγίας πρὸς τὰς τοῦ κ. Πῆλ, ἐζήτησαν δὲ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Πρόεδρος ἐδήλωσεν, ὅτι συμμερίζεται καθολοκλήρων τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων του ἐκδηλωθεῖσαν ἤδη τὴν Παρασκευὴν καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναμένουσα καὶ τὴν αὔριον συνεχομένην συμβουλευτικὴν ἀντιπροσωπείαν, ὅπως ἐνισχυθῇ καὶ διὰ τοῦ κύρους αὐτῆς θὰ πράξῃ μετ' εὐθύτητος ὅ,τι ἀπ' αὐτῆς ἐξαρτᾶται, ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῶν Δυνάμεων καὶ προλάβῃ τοὺς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπικρεμαμένους κατὰ τῆς Ἑλλάδος κινδύνους ὡς καὶ τὴν νέαν κατοχὴν τοῦ τόπου ὑπὸ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ συνέλθῃ ἡ συμβουλευτικὴ ἀντιπροσωπεία τὸ πρᾶγμα γνωσθὲν ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν Χανίων προϋκάλεσεν ἀπερίγραπτον ταραχὴν καὶ συγχύησιν. Ἀτυχῶς τὴν συγκίνησιν ταύτην ὑπὸ δανλίζουσι καὶ πολιτευταὶ ἐκ τῶν σημαινόντων ἐν Κρήτῃ, οἱος ὁ κ. Κούνδουρος, οἱ περὶ τούτου δὲ τασσόμενοι συντάξαν πρωτόκολλον, ὅπερ ἐπέδωκαν τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης τῇ ἐκτελεστικῇ ἐπιτροπῇ καὶ ἐν ᾧ ἐδηλοῦτο, ὅτι θὰ ἀντιταχθῇ καὶ βία ὑπὸ τοῦ κρητικοῦ λαοῦ κατὰ πάσης ἀποπείρας ὑποτιμήσεως τῆς σημαίας. Πρὸς τὸν ἐπειδότα τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὁ γηραιὸς πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κ. Μιχελιδάκης ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν συναδέλφων του εἶπε τὰ πατριωτικὰ ταῦτα λόγια:

«Ὅποιος ἀντιταθῇ εἰς τὴν θέλησιν τῶν προστατίδων Δυνάμεων, νὰ ἤξεύρῃ ὅτι ἀντιτίθεται εἰς τὴν ὁλικὴν ἀπώλειαν τῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι προδότης τῆς Πατρίδος του καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐγὼ προδότης δὲν γίνομαι».

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Σ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

ΑΝΝΑ Η ΣΑΒΑΥΔΙΚΗ

σύζυγος Ἀνδρονίκου Γ' Παλαιολόγου

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σειρᾷ τῶν Βυζαντινῶν Εἰκόνων του (Figures Byzantines, deuxième série 1908) πραγματεύεται ὁ Diehl καὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς Δύσεως πριγκιπισσῶν, αἵτινες ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἴτε ὡς σύζυγοι Κομνηνῶν εἴτε ὡς σύζυγοι Παλαιολόγων. Ἐκ τούτου λαμβάνει ἀφορμὴν ἰδίᾳ νὰ πραγματευθῇ καὶ περὶ τῆς Ἄννης τῆς συζύγου τοῦ Ἀνδρονίκου Γ', ἥτις ὀνομαζομένη πρότερον Ἰωάννα, ἦτο θυγάτηρ μὲν Ἀμεδαίου τοῦ Ε' τοῦ ἐπικληθέντος Μεγάλου (1285 - 1323) κόμητος τῆς Σαβαυδίας ἢ Σαβόϊας, καὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου Μαρίας τῆς ἐκ Βραβάντος. Οἱ ἡγεμόνες τῆς Σαβόϊας, ἐξ ὧν κατάγεται νῦν ὁ βασιλικὸς οἶκος τῆς Ἰταλίας, ὁ ἀρχαιότατος κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς λέγεται τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἡγεμονευόντων, εἶχον μέχρι τοῦ ἔτους 1416 τὸν τίτλον τοῦ κόμητος, μετωνομάσθησαν ἐπειτα δούκες, ἀπὸ τοῦ 1638 ἔγιναν βασιλεῖς τῆς Σαρδινίας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1861 ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Β' προσέλαβε τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις παρμένει εἰς τὸν Οἶκόν του. Πρὸς τὸ ἐπιφανέστατον λοιπὸν τοῦτο γένος συνεδέθη κατὰ τὸ 1325 ὁ διείγγονος τοῦ Μιχαὴλ Η' ὀρχηγέτου τῆς δυναστείας τῶν Παλαιολόγων, ἀνακτήσαντος δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τῶν Φράγκων (1260. Θὰ ἠτο μακρὸν νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα περὶ τῶν λόγων, οἵτινες ἐπεισαν τὸν πάππον τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' ὁ Ἀνδρόνικον τὸν Β', διότι τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' ὁ πατὴρ Μιχαὴλ εἶχε πρώιμος ἀποθάνῃ, ἡ συγγένειαι μὲν πρὸς τὴν Σαβοΐαν, καὶ ὡς καὶ περὶ τῆς ἀναμίξεως εἰς αὐτὰ τοῦ συνοικεσίου τούτου τοῦ Θεσσάρου τοῦ Μομφερρατικοῦ τεταρτοτόκου υἱοῦ τοῦ Ἀνδρονίκου Β' ἐκ τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου Ἰολάνθης ἢ Βιολάντης τῆς Μομφερρατικῆς τῆς μετονομασθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει Εἰρήνης καὶ ἀποθανούσης κατὰ τὸ ἔτος 1317. Ἐν παρόδῳ σημειοῦμεν, ὅτι ὁ κλάδος αὐτὸς τῶν Παλαιολόγων ὁ γέγονεύσας ἐν τῷ μαρκησιάτῳ καὶ κατόπιν δουκάτῳ τοῦ Μομφερράτου, ἐν τῇ βορείᾳ Ἰταλίᾳ, μὲ τὸν τίτλον τοῦ μαρκησίου διετηρήθη μέχρι τοῦ ἔτους 1533, ὅτε ἀπέθανεν ἄτεκνος ὁ Ἰωάννης Γεώργιος Παλαιόλογος.

Καθ' ἣν ἐποχὴν εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸ Σαμβερὸ πρωτεύουσαν τῆς Σαβοΐας ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρεσβεία, ἵνα ζητήσῃ ὡς σύζυγον τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' τὴν Ἰωάνναν, ὅστις γέος ἔτι ὢν εἶχε χηρεύσῃ ἀποθανούσης τῆς πρώτης συζύγου του, τῆς Γερμανίδος Εἰρήνης ἐκ Βρουνδοίκ, ἡ Ἰωάννα εἰκοσαέτις καὶ ὡραιοτάτη ἤδη οὖσα ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς συνῆκει μετὰ τοῦ γηγενεστέρου Ἑβεταρδίου, ὃν ἀποθανόντα ἀτεκνον διεδέχθη τῷ 1329 ὁ ἕτερος ἀδελφὸς Αἰμων (ἰσοῦ. Aimone, γαλλ. Aymon).

Τὴν Ἄνναν τὴν Σαβαυδικὴν, λέγει ὁ Diehl, ὄχι μόνον δυσκολώτατα ἠμπειρεῖ τις νὰ κρίνῃ, ἀλλὰ δυσκολώτατα καὶ νὰ γνωρίσῃ. Ὅ,τι περὶ αὐτῆς γινώσκομεν πρόερχεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ ἀθρόων, οἵτινες ὑπῆξξεν πολιτικοὶ αὐτῆς ἀντίπαλοι καὶ τὴν ἐμίσησαν καὶ ὡς γυναῖκα, ἥτις ἔφερεν ἐμπόδια εἰς τὰς ἰδέας ᾗ εἰς τὰς φιλοδοξίας των, καὶ ὡς βασίλισσαν ξένην, ἥτις πορέμεινεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετ' ἐμπαθείας προσηνωμένη εἰς τὰς φραγκικὰς ἰδέας τῆς καὶ ὡς πρὸς τὸ πολιτικὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα. Οὐδεμία ἄλλη ξένη τὴν καταγωγὴν Βυζαντινὴ βασίλισσα ἐξηλλήνισθη ὁλιγώτερον οὖτης, καὶ τοῦτο καθ' ἣν ἐποχήν, ἔνεκα τῶν μεγάλων περιπετειῶν τοῦ κράτους, ὁ ἐξελληνισμὸς τῆς βασιλίσσης ἦτο ἴσως πλεῖστον ἢ ὀπουδήποτε ἄλλοτε ἀναγκαῖος. Συνεζήτων δὲ ὁ Diehl καὶ συγκεφαλαίων ὅσα περὶ αὐτῆς λέγουσιν οἱ σύγχρονοι χρονογράφοι καὶ μάλιστα ὁ Γρηγορᾶς, λέγει ὅτι μὲ ὅλας τὰς παρεξηγήσεις, εἰς τὰς ὁποίας δυνατὸν νὰ ἐδίδεν ἀφορμὴν ἡ ξενικὴ αὐτῆς καταγωγὴ καὶ ἡ προσκόλλησις αὐτῆς εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, μολονότι ἀναβαίνουσα ἐπὶ τοῦ θρόνου εἶχεν ἀσπασθῇ τὴν Ἀνατολικὴν τὸ ὁρθόδοξον, ἡ Ἄννα φαίνεται, ὅτι ἤρξε γνῶ πολὺ μετρίου πεύματος, οὔτε πολλὴν εὐφυΐαν ἔχουσα οὔτε πολλὴν μόρφωσιν, ἡ διάνοια αὐτῆς δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ συλλαμβάνῃ σοβαρὰς σκέψεις οὐδὲ ἐσκεμμένας ἀποφάσεις. Ἦτο πρὸς τούτοις ἀνακόλουθος, δὲν ἐβλεφάριλον, ἐμπαθῆ. Ἦτο ζηλότυπος, μνησίκακος, σκληρά, δεισιδαίμων, εὐπιστος, εὐπρόσιτος εἰς πᾶσαν κολακείαν. Ἐκόλακευον δὲ αὐτὴν διαρκῶς οἱ περιστοιχίοντες αὐτὴν εἴτε Βυζαντινοί, ὅπως λόγου χάριν οἱ περὶ τὸν Ἀπόκαυκον, εἴτε Φράγκοι — εἶχε δὲ μακρὰν ἀκολουθίαν Φράγκων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οἵτινες παρέμειναν διαρκῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐκτὸς τούτου εἶχεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τὴν εἰς τὴν ἐν Γαλατᾷ ἀποικίαν τῶν Γενουατῶν. Εἰς τοὺς μεταξὺ Ἀνδρονίκου Β' καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς Ἀνδρονίκου Γ' ἐμφυλίους καὶ καταστρεπτικὰς ἀγῶνας, καὶ πρὸ πάντων βραδύτερον εἰς τοὺς ἐπὶ δεκαετέρους μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐπιτροπείαν της διατελούντος ἀνηλίκου υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου Ε' καὶ τοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ, ἡ ἐπίδρασις τῆς βασιλίσσης. Ὅπως αἱ βυζαντιναὶ πηγαὶ παριστῶσι τὰ πράγματα, ὑπῆρξεν ἀν ὄχι πάντοτε, κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως ὀλεθρία. Ὁ Καντακουζηνός. Λέγει πάλιν ὁ Diehl ἐν τέλει τοῦ κεφαλαίου, ἐνθα πραγματεύεται περὶ τῆς Ἄννης, μὲ ὅλα τὰ ἔξοχα αὐτοῦ προτερήματα καὶ ἡ Ἄννα ἔνεκα τῶν κυβερνητικῶν αὐτῆς σφαλμάτων, βαρύτατα εὐθύνονται διὰ τὴν κατάπτωσιν καὶ τὴν τελικὴν καταστροφὴν τοῦ κράτους. Ὁ ἀτελεύτητος ἐμφύλιος πόλεμος, ὃν διήγειρε ἡ ἀντιζηλία των καὶ ἡ προσωρινὴ ἀμφότερων εἰς τοὺς χειρίστους ἐχθροὺς τῆς αὐτοκρατορίας, βαρύνουσιν ἐις ἴσου καὶ τὸν Καντακουζηνὸν καὶ τὴν βασίλισσαν. Ἴσως μάλιστα περισσότερον ἔπτασεν ὁ Καντακουζηνός, διότι αὐτὸς ἦτο εἷς κατάσταιν νὰ προβλέπῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πραξεῶν του, ἐν ᾧ τῆς βασιλίσσης καὶ περισσότερον ἦτο περιωρισμένη ἡ διάνοια καὶ μεγαλυτέρα ἐκ τούτου ἡ περὶ τῶν πραγμάτων ἀφροντισία. Οὐδέποτε πρότερον Βυζαντινὴ γῆγεμονίς ὑπανδρεύθη Μουσουλμάνον, πρώτος ὁ Καντακουζηνὸς ἔδωκε σύζυγον τὴν θυγατέρα του εἰς Τοῦρκον, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τὸ πρᾶξεν τοῦ Τούρκοι ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Θρᾴκην, οἱ δὲ θησαυροὶ τῆς ἐκκλησιῶν ἐχρησιμοποιήθησαν, ὅπως ἱκανοποιῶνται τὰ ἄσυλον τῶν οἰκιῶν των νύκτωρ, οὐδὲ πίζονται ζῶντες ἄνθρωποι, ὅπως καταχρείωσιν ἀνύπαρκτα ἐγκλήματα, ἢ δι' αὐτὰ πάντα χυόμενα καλῶς γίνονται. Μετέχοντες τῶν πρωτοτύπων κοινοβουλευτικῶν ἰργασιῶν τούρκων οἱ "Ελληνες βουλευταὶ κτυρδοῦσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰ τουρκικὰ ἀθεμιτογράμματα καὶ γίνονται συνεργοὶ εἰς τὴν κωμῳδίαν, ἥτις λέγεται τουρκικὸν σύνταγμα, καὶ ἥτις εἶναι ἀληθὴς τραγῳδία παιζομένη εἰς βάρος τῶν στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων δικαίων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Τὸ καθήκον τῶν "Ελλήνων βουλευτῶν ἀπαιτεῖ νὰ παραιτηθῶσι τοῦ βουλευτικοῦ των ἀξιώματος ἐνώπιον τῆς βουλῆς πληθούσης ὁμῶ φανοῦ πάντες ὁμοῦ καὶ νὰ δηλώσωσιν, ὅτι «οὐ ἔθνους. εἰς ὃ ἀνήκουσι, κηρυχθέντος ἐν διαγμῷ παρανόμῳ ἐνατίον ἐν τοῖ συντάγματος μόνον, ἀλλὰ παντὸς στοιχειώδους ἀνθρωπίνου δικαίου, αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ παρίστανται βωβοὶ μάρτυρες τῶν ἀπίστων καὶ ἀπαιτήσεις. Πάντα δὲ ταῦτα συνέβησαν τότε καὶ ἀκόμη περισσότερα. Διηγεῖται δηλαδὴ ὁ Γρηγορᾶς, ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ αὐτοκρατορικῷ παλατίῳ οἱ Τοῦρκοι, ὡς ἐδέχοντο ὡς φίλους, παρέτερπόντο εἰς παντοειδεῖς ἀκολασίας, ἐχρῶντο δὲ καὶ ἐβαλλον κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν πρὸς μέτρα σκάνδαλον τῶν Χριστιανῶν. Ἠδύνοντο ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἤδη οἱ κύριοι καὶ κατελάμβανον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου αὐτοὶ μόνοι εἶχον ὠφεληθῇ. Καὶ δὲν εἶχον ἄδικον. Μετὰ παρέλευσιν ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῶν τειχῶν τῆς ἀλωθείσης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐπὶ τοῦ διαρπαγέντος ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἡ ἡμισέλυνος ἐμελλεν ἐπὶ αἰῶνας νὰ ἀντικατασταθῇ τὸν σταυρόν. Τῆς τελικῆς ταύτης καταστροφῆς ἡ βασιλὶς τῆς Ἄννης τῆς Σαβαυδικῆς περιέχει τὰ ἀπότερα, ἀλλ' ἀναντίρρητα αἴτια. Εἶναι δὲ ἀληθρόν, ὅτι ἀντιθέτως, πρὸς τόσας ἄλλας Φραγκίσσας ἡγεμονίδας, οἵτινες ἦλθον καὶ ἐπλούτησαν ἄπνοι καὶ ἀφανεῖς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ παρῆλθον ἄπνοι καὶ ἀφανεῖς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Βυζαντίου, ἡ Ἄννα ἠθέλησε καὶ ἠδυνήθη ν' ἀναμιχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὰ πράγματα, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμά της τὸ περιωρισμένον ἐξ ἀνάγκης ἐμελλε νὰ κατασταθῇ τὴν ἀνάμιξιν ταύτην ἀξιοθρήνητον.

Τῆς αὐτοκρατείρας ταύτης τὴν ἱστορίαν (1) ἐπραγματεύθη πρὸ δύο περίπου ἐτῶν εἰσέτι (ἄλλην εἰδικὴν μονογραφίαν πεπλουτήσαν περὶ αὐτῆς ἰμιεῖς τοὐλάχιστον δὲν γνωρίζομεν) ὁ Ἰταλὸς λόγιος Dino Muratore, ἀνὴρ καὶ δι' ἄλλων δημοσιευμάτων ἀποδείξεις τὴν περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Σαβοΐας καὶ τοῦ Πεδεμοντίου φιλόπονον καὶ φιλόμουσον αὐτοῦ ἀναγνώνοιας ὑπαγορευόμενα μέτρα πρὸς ἄμυναν τῆς χώρας κατὰ τῶν προκλήσεων τῆς Τουρκίας. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης λέγεται, ὅτι αἱ Δυνάμεις συνεδούλευσαν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἦ δὰ ἀπαντήσῃ, μέχρις οὗ καταδειχθῶσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλεως οἱ πρέσβεις συνῆλθον ἐν Θεραπείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως καταστρώσωσι τὸ σχέδιον τῆς κοινῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν Διακοινώσεως. Ἐν ᾗ δὰ δηλοῦται, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ῥῆξιν καὶ ὅτι ἂν ἡ Τουρκία ἐπιμείνῃ ἐν τῇ διαγωγῇ της, αἱ Δυνάμεις θὰ προβῶσιν εἰς κοινὴν ναυτικὴν ἐνίδειξιν.

Φόνος τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἐν Σέρραις ἑλληνικοῦ προξενείου.

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Σερρῶν, ὅτι ἐφονεύθη ὁ ὑπάλληλος τοῦ αὐτόθι ἑλληνικοῦ προξενείου ὑπὸ ὁπλαρχηγοῦ τινος ὀνόματι Ἀλεξάνδρου. Τίς οὗτος ὁ Ἀλέξανδρος δὲν σαφηνίζεται. Ἡ κηδεία τοῦ φονευθέντος ἐγένετο ἐπιδηκτική, ὁ ἀναπληρωτὴς δὲ τὸν πρόξενον κατέθηκε στέφανον.

Ἡ νέα κυβέρνησις Κρήτης. Τὰ δύο μέλη τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως τῆς Κρήτης ἔδωκαν ἐνάπιον τῆς βουλῆς τὸν νενομισμένον ὅρκον, τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ζουρίδου μὴ ἐπιτρέψαντος εἰδέτι ὁ Δουτρακίος εἰς Χανία Οἱ νέοι ἐπίτροποι δὲ ἔχονται τὰ συγχωρητήρια τῶν βουλευτῶν καὶ ὁ κ. Μιχελιδάκης δακρύων εὐχεται εἰς τοὺς νέους ἐπιτρόπους τὴν ψυχὴν τοῦ δικηγοριμοῦ, δσις κατέτρεψε τὰς καλλίστας τοῦ ἔθνους δυνάμεις εἰς τοὺς ξυναρμοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας, εἰς τὴν θεσιθηρίαν, εἰς τὰς πολιτικὰς ῥαδιουργίας, καὶ δσπερ χαμαίζηλος αὐτὸς ἠτο ἀνίκανος νὰ ἐκπροσωπήσῃ ἐνάπιον τοῦ κόσμου τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐργασθεὶς νὰ φέρῃ τὸ κράτος ἐκεῖ ὅπου τὸ ἔφερεν ἄκων συναισθανόμενος τὴν εὐθύνην ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς κατάδικος ἔρχεται πρὸ τοῦ ὑπερφάλου βαρβάρου νὰ ζητήσῃ τὸν ἔλεον, ὡς οἱ ἔνοχοι ζητοῦσι, τὸν ἔλεον ἐπὶ τῇ ἱστορικῇ κακιουργίᾳ, δὶς ἀφῆκεν ὅσπλον, ἀνυπεράσπιστον, ἐξηρθρωμένην τὴν ἀνυσταστάτην Ἑλλάδα. Ἀντιγρᾷ φουσα τὴν ἰδίαν μικρόνοιαν ἡ διοικοῦσα ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη τὴν Ἑλλάδα σοφιστεία καὶ τὴν ἰδίαν ἐπὶ τέλειαν λησμονιὰ ἐν τῇ οἰκτρᾷ ταύτῃ ἀπαντήσει, δι ἀτενθώνει αὐτὴν οὐχὶ ἓξ ὀνόματος ἐαυτῆς, ἀλλ' ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους, ὅπερ πρῶτον ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπέκυψε, διέρρηξε καὶ ἤρχισε τὴν βαθμιαίως πρὸς τὸ τέλος χωροῦσαν ἀναρχίαν τῆς ὁσμανικῆς λεγομένης αὐτοκρατορίας, ἥτις πλησιοῦ τὴν ἑλληνικὴν Ἀνατολὴν μὲ τὴν δόξαν τῆς φρίκης τῶν αἰμάτων καὶ τῶν κατασταφῶν της.

"Οχι! τὸ ἔγγραφον, ὅπερ ἐπεδόθη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, 27 Ἰουλίου, δὲν εἶναι ἔγγραφον τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν ἐκπροσωπεῖ οὔτε τὰ συμφέροντα, οὔτε τὰ δίκαια, οὔτε τὴν τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους· διερμηνεύει μόνον τὴν δουνειδησίαν καὶ τὴν μικρόνοιαν τῶν ἀπὸ πεντηκοντοετίας διοικούντων αὐτήν.

Ἡ εὐτελὴς ἰκεσία, ἣν ὑπὸ τύπον ἀπαντήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν τουρκικὴν διακοίνωσιν, ἐπέδωκεν ὁ κ. Δ. Ῥάλλης, πρωθυπουργός, πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας, ἦτο ὡς ἔπεται κατὰ τὴν ἐν τῇ γαλλικῇ δὸς τῆς «Πατρίδος» παρεχομένην μετάφρασιν

«Ἡ ἀναξιότης τῆς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ ἐξ ὀνόματος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, προϋξέγμεν εἰς τὴν Ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ζωηροτέραν καταπλῆξιν.

»Τοιαύτης μέμφει τοῦδε αἱ Μ. Δυνάμεις, καὶ αὐθ' ἑκάστη ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις διεκρίνετο τὸ αὐθ' ἑκάστου τῆς σπάνεως τῆς ἐπιεικείας, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν κατέστημεν ποτὲ καὶ λίαν ἀνάρμοστοι. Δὸς λέξεις θὰ προσθέσωμεν ἀκόμη, ἵνα εἴπωμεν τὴν πεσίερον περίτασιν, τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν λογίων καὶ πλατέως ἐκείνων, δσοι δὲν ἀσχολοῦνται εἰδικῶς περὶ τοῦτο ἀφαίδος, τὸ μέρος τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς τε ἀνατολικῆς καὶ τῆς πάντων τῆς δυτικῆς. Ταῦτα δὲ τὰ ὁλίγα γνωστὰ εἶναι ἔκεῖνα μάλιστα τὰ ὁποῖα σχετίζονται πρὸς τὸς μεταξὺ τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν Δυτικῶν σχέσεις. Διότι ὁ Κ. Muratore πλὴν τῶν κυρίων καὶ γνωστοτάτων Βυζαντινῶν πηγῶν, τῶν συγγράμων ὁλκῆ χρονογράφων Νικηφόρου Γρηγορᾶ καὶ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ τῶν μετέπειτα ἱστορικῶν Δούκα, Λαονίκου Χαλκοκονδύλη, ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν πάσας σχεδὸν τὰς συγγρόνους καὶ μεταγενεστέρας χρονογραφίας τῆς Δύσεως, ἔτι δὲ ἐκδεδομένα καὶ ἀνέκδοτα ἔγγραφα ἀρχείων (ἀφλιστα τῆς Σαβοΐας καὶ τοῦ Πεδεμοντίου), λογοκρισιῶν, ἐπιστολὰς ποπικὰς ἢ ἄλλας, ἔτι δὲ καὶ πάντα τὰ παλαιότερα ἢ νεώτερα βοηθήματα. Παρατάσαι δὲ ὁπὸ ἑκάστων σχεδὸν σελίδα μετὰ τινος ἀπαρεκλίτου πάς μανικὰς ταύτας ῥᾳδιους, ἀν' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἐν μέ, ἢ ν ἀνάστασις τοῦ ἀπὸ αἰώνων κεκαιμημένου μεσαιωνικοῦ κόσμου, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ ἀναπαραστήσωμεν τὸν ζωὴ μόνον τῆς πολιτικῆς σχέσεις τῶν τότε χρόνων καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διαμάχας, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου περιέργους λεπτομερείας.

Τὸ νέον τοῦτο βιβλίον τὸ τόσον πολὺ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν θελήσαμεν νὰ κάμωμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος», ἡγαγκασθημεν νὰ πραγμάσωμεν ἐν εἴδει εἰσαγωγῆς ὅσα ἀνωτέρω περὶ τῆς "Αννης τῆς Σαβοΐας.

(1) Ἀντίγραφον τῆς εἰκόνος τῆς Ἄννης τῆς Σαβαυδικῆς ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ πινακοθήκῃ Βαρβερίνῃ ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Σ. Λάμπρος ἐν τῇ "Ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος τόμ. Γ' σ. 548.

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
Τηλεγραφήματα «ΣΑΜΑΝΚΟ» (SAMANCO) Ἀριθ. Τηλεφώνου 248

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Ἀγούστου 1909

ΑΘΗΝΑΙ μ. μ.

Ὁμολ. Ἑθνικοῦ Λανείου 1907	Δρ.	99 1/2
» Ἡνωτισμένου Λανείου	»	102 1/2
» Σιδηροδρ. Μεσογαλλ.	»	100 1/2
» Λαγείου. Ἐθνικ. Τραπέζης 3 %	»	433 1/2
» » Κτηματ. Πίστ. 2 1/2 %	»	99 1/2
» Σιδηροδρ. Ἀθην.-Πειραιῶς 4 %	»	435.—
» » Θεσσαλίας 5 1/2 %	»	483.—
» » 5 %	»	193.—
Μετοχαὶ Ἐθνικ. Τραπέζ. Ἑλλάδος	»	3767 1/2
» Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	122.—
» » Ἀνατολῆς	»	114 1/2
» » Κρήτης	»	129.—
» Σιδηροδρ. Ἀθην.-Πειραιῶς	»	383.—
» » Θεσσαλίας	»	117 1/2
» » Πελοποννήσου	»	74 1/2
» Ἀμμοσίων Ἔργων	»	34 1/2
» Ἀνῳ. Ὁμιλ. Προσόδων	»	294 1/2
» Ἑλλην. Πυριτιδοποιείων	»	102.—
» Ἑλλην. Ἑταιρ. Μεταλλείων	»	34 1/2
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀταλάντης	»	122.—
» Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας	»	93 1/2
» Μεταλλείων Λαυρίου	»	55.—
» Παπαλληνίου Ἀτμ

καὶ τῆς *Αὐτοκρατορίας εἰς μέγιστον ἀγαθὸν τῶν δύο Ἐπικρατειῶν».*

Ἀθῆναι τῇ 27 Ἰουλίου 1909.

Ἐπεξηγηματικὴ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Δ. Ῥάλλη.

Τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνώδευσε καὶ δι' ἰδίας ἐπιστολῆς πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀξιοδακρύτων αἰτίων τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.

Φύσει ἐμβρόντητος ὁ νῦν πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξέστη κυριολεκτικῶς τῶν φρενῶν ἐξ ὅτου ἔλαβε τὴν ἰταμὴν τῆς Τουρκίας διακοίνωσιν, Ἀλλὰ κεντριζόμενος ὑπὸ τῆς παιδικῆς φιλοτιμίας, φιλοτιμίας, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ γνώμων τοῦ βίου του, νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματός του καὶ συγχέων τὰ πράγματα ἐνόμισεν ὅτι διπλωματικαὶ συζητήσεις καὶ τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα γίνονται καὶ συντάσσονται ὡς αἱ εἰς τοὺς προθαλάμους τοῦ δικαστηρίου καὶ πρὸ αὐτοῦ διάλογοι, συζητήσεις καὶ δικαστικαὶ προτάσεις. Πρὸ τῆς συντάξεως τῆς περιφήμου ἀπαντήσεως εἶδεν ἐπανειλημμένως τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὰς συναντήσεις ταύτας, ἃς οὐδεὶς λόγος ὑπηγόρευεν, ἃς τοὐναντίον ἀπηγόρευε κοινὸν ἀξιοπρεπείας συναίσθημα, ἔλεγεν ὅτι ἤρχετο αὐτῷ ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν χωρὶς νὰ μετρᾷ τοὺς λόγους καὶ νὰ σαφηνίζῃ αὐτούς, ὅπως μὴ παρέχῃ λαβὴν εἰς ἐπιζημίους παρεξηγήσεις. Εἰς τοὺς λόγους ἐκείνους ἔκαμε, φαίνεται, μνείαν, ὅτι διακόσιοι ἀξιωματικοὶ εἶχον λάβει ἐκπαιδευτικὰς ἀδείας καὶ ὅτι ἀνεκάλεσε πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους, ἵνα ἴδῃ μή τις αὐτῶν ἔκαμε κατάχρησιν τῆς ἀδείας ταύτης καὶ μετέβαινεν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας τὴν περικοπὴν ταύτην ἐξέλαβεν ὡς ὁμολογίαν, ὅτι διακόσιοι ἀξιωματικοὶ Ἕλληνες ἦσαν ἐν Μακεδονίᾳ, διεβίβασεν αὐτὴν εἰς τὴν κυβέρνησίν του καὶ αὕτη περιέλαβεν ἐν τῇ διακοινώσει αὐτὴν ὡς πρᾶγμα ὡμολογημένον καὶ ἀναμφισβήτητον. Πρὸς τούτοις τὸ πρᾶγμα ἐτηλεγραφήθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ πιστεύων καὶ ὁ μὴ καταπληττόμενος, ὅτι διακόσιοι!! ἀξιωματικοὶ εἰργάζοντο ἐν Μακεδονίᾳ.

Τὴν ἀναλήθειαν τοῦ πράγματος ἔρχεται νὰ πιστώσῃ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, οὗ ἡ ἄκριτος σπουδὴ περὶ τὸ λέγειν ἐξέθηκε τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα εἰς ὑπονοίας ἀδίκους καὶ εἰς τὰς ἐξευτελιστικὰς ἀξιώσεις τῶν βαρβάρων. Ἔχει δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη οὕτω:

Ἀθῆναι 27 Ἰουλίου 1909.

Φίλε κύριε Πρεσβευτά,

Ἐν τῇ ἀπαντήσει τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποφυγὴν μακρηγορίας δὲν ἠθέλησα νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἐν Τουρκίᾳ παρουσίαν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ὧν ὁ ἀριθμός, κατὰ τὴν ὁμολογίαν μου δῆθεν, ἀνήρχετο εἰς διακοσίους.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεντεύξεως, ἣν ἔσχον μετὰ τῆς Ὑ. Ἐξοχότητος, ὡς καὶ μετὰ τῶν πρέσβεων τῶν Προστατίδων τῆς Κρήτης Δυνάμεων, ὡμίλησα πράγματι περὶ διακοσίων ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ὡς εὑρισκομένων ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ προσθέσας, ὅτι προτίθεμαι νὰ τοὺς ἀνακαλέσω, ἵνα ἐξετάσω μήπως τυχὸν τινὲς μεταξὺ τούτων εἶχον κάμει καταχρηστικὴν χρῆσιν τῆς ἀδείας των.

Δραττόμενος νῦν τῆς εὐκαιρίας, ἣν μοὶ παρουσιάζει τὸ καθῆκον, ὅπως ἄρω τὴν παρεννόησιν ταύτην, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, ὅτι οὐδὲ εἷς καὶ μόνος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εὑρίσκεται ἤδη ἐν τῷ ἐδάφει τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Πλὴν τούτου, νομίζω ὅτι ὀφείλω νὰ πληροφορήσω τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, ὅτι οἱ Ἕλληνες Πρόξενοι ἐν Τουρκίᾳ ἔλαβον ῥητὰς διαταγάς, ὅπως ἀκολουθήσωσιν αὐστηρῶς τὰς ὁδηγίας των, καθ' ἃς ὀφείλουν νὰ τηροῦν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔναντι τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἀρχῶν τὴν μᾶλλον ἄψογον σιάσιν, καὶ ν' ἀποφεύγουν ἐξ ἄλλου πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ παράσχῃ λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀναλαβόντας ὑπηρεσίαν ἐν Κρήτῃ, οὗτοι συνῳδὰ τῷ νόμῳ διεγράφησαν τῶν καταλόγων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, συνεπῶς δὲ δὲν ἐξαρτῶνται πλέον ἐκ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

Δέξασθε, φίλε κ. Πρεσβευτά, τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

(Ὑπογρ.) Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ὡς ἐν ἄλλῃ στήλῃ γράφομεν κληθεῖσα συνῆλθεν ἡ Βουλὴ τῆς Κρήτης εἰς ἔκτακτον σύνοδον. Προήδρευσεν αὐτῆς ὁ κ. Μιχελιδάκης Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν παρέστησαν 57 χριστιανοὶ βουλευταί, πάντες δὲ οἱ Μουσουλμᾶνοι ἀπουσίαζον. Τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου καταλαβὼν ὁ κ. πρόεδρος εἶπε ταῦτα:

«Δι' οὓς πάντες γνωρίζετε λόγους, ἡ κυβέρνησις ἀποφασισμένη νὰ παραιτηθῇ συνεκάλεσε τὴν βουλήν, παρὰ τῆς ὁποίας εἶχε λάβει τὴν ἐντολὴν καὶ καταθέτει ταύτην δι' ἐμοῦ».

Μεθ' ὃ ὑπηκολούθησε δεκάλεπτος διακοπή, μεθ' ἣν προτάσει τῆς πλειονοψηφίας ἀνεκηρύχθη τριμελὴς ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ. Ζουρίδου ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, Καψάλη προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Λασιθίου καὶ Ι. Σαουνάτσου ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπανέλθωσι εἰς τὰ δικαστικὰ αὐτῶν ἀξιώματα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐντολῆς των καὶ νὰ μὴ διαλύσωσι τὴν βουλήν. Ἡ πρότασις γίνεται δεκτή. Τὴν Δευτέραν ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον ἡ νέα κυβέρνησις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἥτις θὰ ἀπεφάσιζε καὶ τὸν τρόπον τῆς συγκλήσεως ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις θὰ ἀναδείξῃ τὴν νέαν παγίαν κυβέρνησιν τῆς χώρας, ἥτις θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεύθυνον διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ἐν ταῖς κρισιμωτάταις ταύταις ἡμέραις.

Πρὸ τούτου ὅμως ἐλπίζεται νὰ λήξῃ τὸ ἐπεισόδιον τῆς σημαίας ὑποστελλομένης, ὅπερ κατέστησε σημαντικώτατον, καίπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐστερημένον πάσης σπουδαιότητος ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία τῶν Κρητῶν καὶ ἡ παιδαριώδης τῆς Εὐρώπης προθυμία νὰ εὐαρεστήσῃ τῇ Τουρκίᾳ. Λέγεται, ὅτι διπλασιαζομένων τῶν φυλακίδων ναυτικὰ ἀγήματα ἐξ ἐννέα ἀνδρῶν ἑκάστης Δυνάμεως θὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ φρουρίου, ὅπως ἀποκαθηλώσωσι τὸ σύμβολον τῆς ἐλευθερίας, οὗ οἱ κυματισμοὶ κινοῦσιν εἰς ὁμόχρονον παλμὸν τὰς καρδίας τριακοσίων χιλιάδων ἀνθρώπων. Ἡ Εὐρώπη καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς Τουρκίας ἀπαγορεύει τοὺς παλμοὺς τούτους!

Ἐν ἄλλῃ στήλῃ γράφομεν πῶς διετύπωσε τὸ πρόγραμμά της ἡ νέα κυβέρνησις.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΑΣΑ κίνησις καὶ πᾶσα ζωὴ τοῦ ἔθνους ἀπορροφᾶται κατὰ τὰς θλιβερὰς ταύτας καὶ μεστὰς πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων ἡμέρας ὑπὸ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος. Περιδεὴς ὁ κόσμος κατακλίνεται καὶ περιδεὴς ἐξυπνᾷ μὴ ἡ σήμερον φέρῃ μείζονας τῆς χθὲς ταπεινώσεις. Φαιδροὶ μόνον ἀπέμειναν ἐν Ἑλλάδι οἱ νεωστὶ διορισθέντες καὶ οἱ ἐπὶ προσδοκίᾳ διορισμοῦ ἀγραυλοῦντες ἐπὶ τῶν κλιμάκων καὶ παρὰ τὰς θύρας τῶν ὑπουργείων πιστοὶ τῆς φατρίας, ἥτις διὰ τῆς μήπω παλαιωθείσης μεθόδου τῶν συλλογητηρίων καὶ τῶν ἀπειλῶν περὶ διαταράξεως τῆς τάξεως ἐπέδραμεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν οὔτε ποῦ εὑρίσκονται γινώσκουσα, οὔτε πῶς θὰ διαχειρισθῇ αὐτὰ μελετήσασα ὑπὸ μιᾶς δὲ μόνον περισπωμένη φροντίδος πῶς νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχήν, πῶς νὰ ἐμπεδωθῇ ἐν αὐτῇ διὰ τῶν ἐκλογῶν, ἵνα οὕτω συνεχισθῇ ἐπὶ μίαν ἄλλην τετραετίαν ὑπὸ ἄλλο ὄνομα ἡ διοικητικὴ ἀκολασία ἡ παναίσχυντος καὶ ἐπονείδιστος.

Εἶναι περιδεὴς ὁ λαὸς τοῦ βασιλείου ὄχι ἐκ τῶν τουρκικῶν περπερευμάτων, ὄχι ἐκ τῶν ἀγριοτήτων, ἃς ἀπειλοῦσιν οἱ μεμημφιεσμένοι καὶ τὴν προσωπίδα τοῦ συντάγματος φοροῦντες Τοῦρκοι, ἀλλ' ἐκ τῶν σφαλμάτων, τῆς ἀδεξιότητος καὶ τῆς μικρονοίας τῶν κυβερνητῶν του. Ἐπὶ ἕνα τώρα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνόδου τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως δὲν λέγονται ἢ ἀνοησίαι καὶ δὲν διαπράττονται ἢ μωρίαι δι' ὧν καὶ τὰ κεκτημένα δικαιώματα μειοῦνται καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ κράτους ταπεινώνεται καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους προπηλακίζεται.

Καὶ σύνηθες μὲν ἐν Ἑλλάδι φαινόμενον εἶναι οἱ κυβερνήσεις νὰ μὴ ἀντιπροσωπεύωσι καὶ νὰ μὴ διερμηνεύωσι καὶ νὰ μὴ θεραπεύωσι τὸ γνήσιον φρόνημα τοῦ ἔθνους, τὴν περὶ τιμῆς ἀντίληψιν αὐτοῦ, τὴν πολιτικὴν ὀρθοφροσύνην, τὰς ἐπιτακτικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας, ἀλλὰ σπανιώτατα τὸ νῦν ἐπιτελούμενον, εἰ πράξεις τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ ὅλη αὐτῆς διαγωγὴ νὰ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος πρὸς ὅ,τι φρονεῖ καὶ θέλει ὁ λαός, πρὸς ὅ,τι δύναται καὶ πρὸς ὅ,τι εἶναι πρόθυμος νὰ προσβῇ εἰς ὑπεράσπισιν τῶν προσβαλλομένων δικαίων του, νὰ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀξιώσεις καὶ τὸ φρόνημα καὶ τοὺς πόθους καὶ τὴν ἀντίληψιν τοῦ τε λαοῦ τοῦ βασιλείου καὶ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὁλόκληρος φυλὴ διοικεῖται σήμερον ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων, ἣν ὑπέδειξεν ὠργανωμένη καὶ ἀποφασιστικὴ ἀπόκρυφος συμφωνία, καὶ κεχηνεία διερωτᾷ ἑαυτὴν τίς ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους νὰ φροντίζωσι περὶ τῶν τυχῶν μας, τίς ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῶσιν ἐν ὀνόματί μας καὶ ἐν ὀνόματί μας νὰ περιφέρωσι κρούοντες τῶν δυνατῶν τὰς θύρας τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας, νὰ ἐκλιπαρῶσι τὴν φιλίαν τῶν τυράννων μας καὶ νὰ γονατίζωσι πρὸ αὐτῶν ζητοῦντες τὸν ἔλεον;

Ἦτο σύμφωνος πρὸς ἑαυτὸν ὁ πρόεδρος τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως ἀνερχόμενος εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ ζητῇ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, διότι ἡ ὑπάρχουσα δὲν θέλει αὐτὸν κυβερνήτην καὶ διότι τούτου οὕτως ἔχοντος ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῇ ὁ τόπος τίνα θέλει κυβερνήτην. Ἀλλ' ἀφοῦ αἱ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεψαν τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς κατὰ πιὸν νόμιμον ἢ συνταγματικὸν τεκμήριον κάθηται ὁ κ. Ῥάλλης μετὰ τῶν ἔνθεν κἀκεῖθεν περισυλλεχθέντων συνυπουργῶν του ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν θώκων βουλευόμενος καὶ ἀποφασίζων πολὺ πλειότερον αὐθαιρέτως ἢ ὁ Σερκὲτ πασσᾶς, ὅστις ἐκπροσωπεῖ τοὐλάχιστον τὰς γνώμας μεγάλου τμήματος τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, περὶ τῆς τύχης καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς τύχης καὶ τῆς τιμῆς τῆς Κρήτης, περὶ τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων;

Καὶ ὁ παράδοξος οὗτος ἄνθρωπος ὁ μὴ ἀντιπροσωπεύων ἢ μόνον ἑαυτόν, τὰς ἀκατασχέτους ἀζυγίστου καὶ ἀλογίστου φιλοδοξίας ὁρμάς, ὁ γράφων διακοινώσεις, ἐν αἷς δεσμεύετοι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ταπεινοῦται τὸ Ἑλληνικὸν κράτος χωρὶς μηδὲ τοὺς συνυπουργούς του νὰ ἐρωτήσῃ — διότι εἶναι βεβαιωμένον, ὅτι περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, περὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Τουρκικὴν διακοίνωσιν, περὶ τῶν γενομένων μετὰ τῶν πρέσβεων τῶν Μ. Δυνάμεων συσκέψεων οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐγένετο ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ οὐδέποτε ἠρωτήθησαν οἱ ἄλλοι ὑπουργοί, ὡσεὶ ἐκδικούμενος τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, διότι δὲν τὸν θέλει ὡς κυβερνήτην του, πράττει πᾶν ὅ,τι βλάπτει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Εἰς τὴν φυλετικὴν ταύτην ἀνωμαλίαν ἀποδοτέον πάσας τὰς πικρίας τῶν ἡμερῶν τούτων Διότι ἐκτάκτως ἀνώμαλον εἶναι νὰ κυβερνώμεθα παρ' ἀνθρώπων, οὓς ἀγνοοῦμεν πόθεν προῆλθον. Πρὶν δὲ ἀρθῇ ἡ ἀνωμαλία αὕτη μάτην ἐλπίζομεν γενναιοτέραν τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες ῥητῶς τὸ ἐδήλωσαν ἄλλως ὅτι δὲν ἦλθον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν τοῦτ' ἔστι πρὸς χορτασμὸν τῶν πεινώντων φίλων τοῦ κόμματος. Καὶ τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην ἔχουσι καθῆκον νὰ ἄρωσιν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ προέχοντες τῶν πολιτευτῶν, οὓς ἡ ὑπάρχουσα ἀντιπροσωπεία τοῦ ἔθνους θέλει ἢ συγκαλουμένη θὰ θελήσῃ νὰ ἀναδείξῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας. Διότι οἱ νῦν κυβερνῶντες οὐδεὶς γνωρίζει πόθεν κατάγονται.

Τὸ Δημοδιδασκαλικὸν Συνέδριον.

Ἀπαρατήρητος σχεδὸν ἐν ταῖς μεσταῖς ἀγωνίας ἡμέραις ταύταις παρῆλθεν ἐργασία μέλλουσα ἀγλαοὺς νὰ φέρῃ διὰ τὸν τόπον καρπούς. Τὴν ἐργασίαν τοῦ συνελθόντος δημοδιδασκαλικοῦ συνεδρίου, ἐν ᾧ παρέσιησαν ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν ὑφισταμένων δημοδιδασκαλικῶν ἐν Ἑλλάδι συλλόγων καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν δημοδιδασκαλικῶν συλλόγων Κρήτης, οὓς εὐστόχως πολιτευτής τις ὠνόμασεν εὐωνίστους χελιδόνας τοῦ ἔαρος τῆς ἑνώσεως Κρήτης καὶ Ἑλλάδος. Τοῦ συνεδρίου τούτου οἱ ἐργασίαι ὑπῆρξαν διττῆς φύσεως, τοῦ μὲν ἀποβλέποντος εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς στοιχειώδους ἐν γένει ἐκπαιδεύσεως, τὸ δὲ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν διδασκάλων. Περὶ τούτων ἐξεφράσθησαν γνῶμαι καὶ εὐχαὶ καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις, αἵτινες θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν βουλὴν ἐν καιρῷ Πρὸς τοὺς σκοπούς, οὓς ἐπεδίωξε τὸ συνέδριον, δὲν φαίνεται προηγηθεῖσα ἡ ἀνάλογος προπαρασκευή, ἄν τις κρίνῃ ἐκ τῶν ἀναγραφεισῶν ἀποφάσεων, εἰς ἃς κατέληξε τὸ συνέδριον, καὶ ἐκ τῶν γενομένων περὶ ταύτην συζητήσεων. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τύπος ἀπασχολούμενος ὑπὸ τοῦ ὀξυτάτου κρητικοῦ ἐπεισοδίου, ὅπερ ἀπορροφᾷ τὴν ὅλην προσοχὴν τοῦ ἔθνους, δὲν ἔδωκε τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ δὲν ἀνέγραψεν ἐν λεπτομερείᾳ ἀκριβείᾳ τὰ γενόμενα, ἅπερ νομίζομεν μείζονος προσοχῆς ἄξια τῶν ἐν τῇ βουλῇ τῶν Ἑλλήνων ἀδολεσχιῶν, ἵνα οὕτω μετ' ἀσφαλείας ἀπεφανθῶμεν περὶ τῆς ἐν πᾶσιν ὀρθότητος τῶν γενομένων. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο, ἅμα ὡς λάβωμεν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν δημοδιδασκαλικῶν συλλόγων καὶ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων κ. Μιχαλοπούλου ὑποσχεθέντος ἡμῖν τοῦτο ἀκριβῆ περίληψιν τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ὀφείλομεν νὰ χαιρετίσωμεν τὸ συνέδριον τοῦτο ὡς εὐτυχεστάτην ἀπαρχὴν σωτηριωδεστάτης ἐργασίας πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους καὶ ἀνάληψιν ἀπὸ τοῦ ληθάργου τῆς ἀμαθίας, εἰς ἣν κυλίει τὸ ἔθνος ἀσυνείδητος πολιτικὴ φαυλοκρατία. Ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ἐξερχομένους ὄχι σοφοὺς τοὺς μέλλοντας νὰ οἰκήσωσι καὶ ζήσωσιν ἐν τῇ ἐνδόξῳ χώρᾳ, ὄχι ἰατρούς, δικηγόρους καὶ παντοίων εἰδῶν θεσιθήρας, οὓς ἐκσφενδονῶσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἵνα διαταράξωσι τὴν ἰσορροπίαν αὐτῆς τήν τε κοινωνικὴν καὶ πολιτικήν, ἀλλὰ χρηστοὺς γεωργοὺς καὶ ναύτας καὶ ἐργάτας καὶ τεχνίτας, δεδιδαγμένους τὸ ὡραῖον μάθημα νὰ εἶναι ἥμεροι πρὸς ἀλλήλους, νὰ εἶναι χρηστοὶ καὶ τίμιοι εἰς τὰς συναλλαγάς, νὰ εἶναι φιλόπονοι καὶ νομοταγεῖς. νὰ μὴ ψεύδωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀνέχωνται τὸ ψεῦδος. Μόνον τοιοῦτοι πολῖται εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδείξωσιν οἰκονομικῶς αὐτάρκη τὴν Ἑλλάδα, νὰ σαρώσωσιν ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοὺς καννιβάλους, οἵτινες ἐπινέμονται τὴν διοίκησιν τῆς χώρας ψευδόμενοι καὶ ἀεὶ ψευδόμενοι, παραβιάζοντες τοὺς νόμους, οὓς αὐτοὶ ψηφίζουσι καὶ οὓς καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσωσιν, νόμον ἔχοντες τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ σκοπὸν ἕνα ἐπιδιώκοντες πῶς διαρκέστερον νὰ λυμαίνωνται τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος πράγματα προάγοντες τοὺς ἀναξίους, παραγκωνίζοντες τὴν ἀρετήν, χλευάζοντες τὴν δικαιοσύνην καὶ μυκτηρίζοντες τὴν χρηστότητα. Μόνον ἀπὸ τῶν διδασκάλων ἀναμένει ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀπολύμανσίν της. Διὰ τοῦτο ὀφείλει μετὰ προσοχῆς νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἔργον των καὶ μετὰ στοργῆς ἀληθινῆς νὰ ἀνυψώσῃ τὸν κλάδον τοῦτον ἐν τῇ ἐκτιμήσει ἑαυτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ χαιρετίζομεν τὴν πρώτην ταύτην σύνοδον τῶν δημοδιδασκάλων ὡς τὴν αὐγὴν τοῦ ἐπιτέλλοντος μετὰ ἑκατονταετηρίδας ὅλας βίου ἐθνικωτέρου, βίου, ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ἀληθῶς ἑλληνικοῦ, ὅπως περιλάβωμεν πάσας τὰς ἀρετὰς τοῦ κατ' ἄνθρωπον ζῆν.

Ἡ ἀναστήλωσις τῶν Προπυλαίων.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐγένετο μακρὰ συζήτησις διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν Προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἐπισπευθῇ ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων μαρμάρων παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας μαρμάρων τῆς Πεντέλης μὲ ὅρους μᾶλλον συμφέροντας. Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀναστύλωσιν θ' ἀρχίσωσιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— *Εἰρήνη ἢ πόλεμος;* Ἀντιφατικὰ εἶναι τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα περὶ τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν Δυνάμεων πιέσεως ἐπὶ τῆς Πύλης πρὸς κατευνασμὸν τῶν φιλοπολέμων ὁρμῶν της. Κατὰ τὰ μὲν ἐπεδόθη ἤδη τὴν Τρίτην ταὐτόσημος διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων, καθ' ἣν ἀπειλεῖται καὶ βία ἔτι πρὸς παρεμπόδισιν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ῥήξεως. Τοὐναντίον κατὰ τὰ δὲ αἱ παραστάσεις τῶν Δυνάμεων δὲν ἐξῆλθον τοῦ κύκλου τῆς τρυφερότητος, μεθ' ἧς ἀπό τινος χρόνου ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη περιέπει τὴν συνταγματισθεῖσαν, ἀλλὰ ἐρυθρὰν πάντοτε παραμένουσαν ἡμισέληνον. Τοῦτο δυστυχῶς φαίνεται καὶ τὸ ἀκριβέστερον ἐπιβεβαιούμενον καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς ταύτας ἡ Εὐρώπη παρέσχε νέον ἀπτότερον τεκμήριον εὐμενείας πρὸς τὴν Νέαν Τουρκίαν διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐν Μακεδονίᾳ. Γνωστὸν ἄλλως εἶναι, ὅτι οἱ μὲν Ἄγγλοι δὲν συγχωροῦσιν ἡμῖν τὴν αὐθάδη ἀπαίτησιν τῆς Κρήτης, οἱ δὲ Γάλλοι ἀεὶ φωτογραφοῦντες τὰς διαθέσεις τῶν ἰσχυρῶν φίλων των ἐπιδεικνύουσι τὴν ἰσχύν των ἀπειλοῦντες καὶ δι' αἱματοχυσίας ἀκόμη νὰ ἐπιβάλωσι τὴν φρόνησιν εἰς τοὺς Κρῆτας. Διότι κατά τινας τῶν δημοκρατικῶν Γάλλων μόνον οἱ Ἀλσατοὶ καὶ οἱ Λωρραίνιοι δικαιοῦνται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικήν των μητρόπολιν, ἐξ ἧς βίᾳ ἀπεσπάσθησαν ἀλλ' ὄχι καὶ οἱ Κρῆτες!

— *Ἡ κατὰ τὴν Τρίτην συνεδρία τῆς κρητικῆς βουλῆς.* Σπουδαιοτάτη ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην γενομένη συνεδρία τῆς κρητικῆς βουλῆς. Ὁ βουλευτὴς κ. Λεκανίδης, προτείνει νὰ διαμαρτυρηθῇ ἡ βουλὴ κακὰ τῶν προξένων, ὧν ἡ ἀπαίτησις πρὸς ὑποστολὴν τῆς σημαίας ἀποτελεῖ ἀθέτησιν τοῦ ἀναγνωρισθέντος καθεστῶτος. Κατακρίνει δὲ καὶ τὴν δήλωσιν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ Γκρέϋ, ὅτι ἡ Κρήτη παραμένει παρακαταθήκη ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Δυνάμεων, ὡς ἐμφαίνουσιν, ὅτι εἶναι πιθανὴ ἡ ἀπόδοσις τῆς Κρήτης εἰς τὴν Τουρκίαν. Κατὰ τῶν λόγων τούτων ἀντεπεξέρχεται ὁ κ. Βενιζέλος δι' ἀγορεύσεως ἐμπνεούσης αἴσθησιν διὰ τὸ ἄπτὸν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πρυτανεύουσαν βαθεῖαν πολιτικὴν σύνεσιν.

Αἱ Δυνάμεις, εἶπε περίπου, κρίνουσιν ὡς μεταβολὴν τοῦ ἀναγνωρισθέντος καθεστῶτος τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας καὶ δι' αὐτὸ παρεμβαίνουσιν, ἐχομεν δὲ καθῆκον νὰ ὑποκύψωμεν ὅπως μὴ ἀποξενοθῶμεν τῆς εὐμενείας τῶν Δυνάμεων ἣν διαρκῶς ἐπέδειξαν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Τῇ ἀληθείᾳ αἱ Δυνάμεις οἰκειοποιήθησαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἀσθενεστέρων· πάντες δὲ βλέπομεν, ὅτι τελεῖται ὁλονὲν μεταβολὴ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐξυπηρετοῦσα τὸν πολιτισμὸν καὶ τείνουσα εἰς σύμπηξιν εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας ἀνάλογου πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν ὁμοσπονδίαν.

Εἰς τίνα ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ τὴν ἀγαθοποιὸν διὰ τοὺς Ἕλληνας ἑκάστοτε ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων;

Ἀλλ' ἐνθυμηθῶμεν τὸ Ναυαρῖνον, τὴν Ἐπτάνησον, τὴν Ἠπειροθεσσαλίαν, τὴν Κρήτην, ἥτις ἀπεδόθη εἰς ἑαυτήν, τὴν Θεσσαλίαν, ἡ ὁποία ἐδόθη καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Μ. Δυνάμεων μέγιστοι θὰ ἦσαν οἱ κίνδυνοι, οὓς θὰ διέτρεχε τὸ ἐλεύθερον Βασίλειον.

Αἱ Δυνάμεις σήμερον ἐπεμβαίνουν ἐν Κων/πόλει χάριν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπέναντι 30 ὁλοκλήρων ἑκατομμυρίων τῆς